

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg vil blot ganske kort kommentere hr. Villy Søvnalds udtalelse om, at det er lidt underligt, at Venstre som liberalt parti kan gå ind for brugen af tvang. Men jeg vil gøre hr. Villy Søvnald opmærksom på, at for narkomaner, rigtige narkomaner, er det ikke frivilligt i den forstand. De er i deres stoffers vold, og derfor har vi en forpligtelse også som fællesskab til at tage hånd om dem, når de ikke er i stand til det selv.

Tom Behnke (FP):

I 1992 fremsatte jeg på vegne af Fremskridtspartiet et beslutningsforslag i Folketinget om, at man skulle indføre en mulighed for kontrakt-afvænnning af narkomaner.

Forslaget blev stemt ned af samtlige partier i Folketinget. Ganske kort tid efter – så vidt jeg husker, var det kun 3 uger senere – kom daværende socialminister fru Else Winther Andersen med et forslag, og det blev som bekendt vedtaget endda af et meget stort flertal i Folketinget. Man kunne undre sig over, at vi skulle den vej over det, men sådan var det.

Spørgsmålet var nemlig også, hvorfor man overhovedet skulle have muligheden for tvangstilbageholdelse af narkomaner. Hvorfor skulle man lave en mulighed for kontrakt-afvænnning, for det er jo det, der er tale om? Der er ikke tale om, at man indfanger narkomaner med en lasso og så tilbageholder dem og tvangs-afvænner dem.

Det, der var tale om, var, at narkomanerne, hvis de ville, frivilligt kunne underskrive en kontrakt om, at når de fik så stærke abstinenser, at de ønskede at forlade behandlingen, kunne man holde dem tilbage i den periode, hvor de havde abstinenser; en ganske god ordening og et forslag, som jeg fremsatte i 1992 på baggrund af mine erfaringer med mit arbejde med narkomaner, hvor flere narkomaner havde rettet henvendelse og havde sagt: Kunne man dog ikke få en ordening, hvor vi bliver tilbageholdt i behandlingen, i afvænningen, når vi har abstinenser?

Alt for mange narkomaner har prøvet det at gå i afvænnning, og når abstinenserne melder sig, så forlader de behandlingen og går ud og tager nye stoffer igen. Der er mange gamle narkomaner, der har prøvet adskillige afvænnings-behandlinger, som synes, det var – ja, for at sige det på jysk: Det var træls. Derfor ville de gerne have en mulighed for, når de havde abstinenser, at kunne blive tilbageholdt i behandlingen, og

lige så snart abstinenserne var ovre, kunne de også selv indse, at det var godt og fornuftigt, at de var blevet tilbageholdt, da de havde abstinenser.

Så der er tale om frivillighed, og som det også fremgår af forslaget, er der frivillighed på hele tre fronter, men den vigtigste er dog, at det er narkomanen, der frivilligt skal rette henvendelse, der frivilligt skal underskrive en kontrakt om afvænnning. Så der er frivillighed inde i billedet.

Det, der så er problemet – og det var også det, vi advarede om i tidernes morgen i 1992 – er, at lovforslaget blev udformet på en sådan måde, at amterne selv må bestemme, om de vil gøre brug af loven. Vi advarede dengang og sagde: Lad være med at tage den paragraf med, for så vil amterne vægre sig imod at bruge paragraffen og loven. Og hvorfor vil amterne så vægre sig imod det? Ja, der er jo så nogle, der siger, at det er på grund af nogle flotte principper. Vi hørte hr. Villy Søvnald fra SF, der sagde, at det er, fordi amterne ikke vil være med til tvang.

Nu har vi altså fået afmystificeret, at der ikke er tale om tvang. Der er tale om en kontrakt-afvænnning, der indgås frivilligt af narkomanen. Nej, det, der er galt ude i amterne, er, at man meget hellere vil have lov til at pusle lidt rundt med narkomanerne og så gøre bare en lille indsats for at give indtryk af, at man gør noget for narkomanerne.

Jeg tror også et eller andet sted, at det spiller ind, at hvis man ikke får afvænnet narkomanerne, så farer de ud og laver ny kriminalitet, og så ryger de i fængsel, og hvem skal betale, når de sidder i fængsel? Ja, det skal staten. Altså er det gratis for amterne, hver gang narkomanerne sidder i fængsel. Det er et skævt incitament, der ligger ude i amterne på den måde.

Så det, der skal til, er selvfølgelig, at man får overbevist amterne om, at det her er en god lov, og det må være ministerens ansvar at overbevise amterne om, at det her er et godt alternativt tilbud til narkomanerne, specielt til de narkomaner, der har været igennem flere behandlingstilbud, at de får mulighed for at underskrive en kontrakt.

Men man skal så selvfølgelig også være klar over ude i amterne, at så begynder det at gøre ondt, ikke så meget på narkomanen, narkomanen skal nok klare det, men det gør selvfølgelig ondt, fordi det personale, der så skal til, skal til at arbejde meget mere seriøst, meget mere koncentreret omkring narkomanen og virkelig tage den opgave alvorligt og seriøst og voksent, at nu